

**Bente Breivik
Pettersson
til minne**

At Bente
Breivik
Pettersson
i flere år
hadde store
helsemessige
problemer,

var familie og om-gangskrets informert om. Det var ikke hennes stil å gi seg, men tirsdag 11. januar måtte hun gi opp, et stort og smertelig tap for familie, kolleger i skoleverket og alle vennene hun hadde så mange av etter en årrekke som fremtredende tillitsvalgt innen håndballsporten på alle plan.

Bente var født i Tromsø. Familien bosatte seg senere i Harstad, og hun gjennomførte lærerskolen i Bodø. I årene 1972-1974 studerte hun ved Norges Idrettshøgskole. Sin første praksis som idrettslærer hadde Breivik Pettersson ved Bondelagets Folkehøgskole på Mysen og arbeidet i perioden 1979-83 ved Sandefjord Gymnas. I mer enn 25 år var hun knyttet til Askim videregående skole som idrettslærer og avsluttet som rådgiver.

Som aktiv kunne hun skilte med et NM. Det var i 1974 hun spilte på Glassverkets vinnerlag. På det administrative plan var hun engasjert lokalt i Slitu IF og i Østfold Håndballkrets hvor hun var nestleder og leder. I 1991 ble hun valgt inn i forbundsstyret og var styremedlem fram til 1999, da hun ble valgt til Håndballforbundets visepresident. Som visepresident fulgte selvsagt andre framtrede oppgaver, som da hun var ansvarlig for de norske herrere under VM i Japan, og høydepunktet opplevde hun utvilsomt i 1999, da hun var hovedleder for damelandslaget under VM på Lillehammer, og Norge vant mesterskapet på hjemmebane.

Østfold Håndballkrets utnevnte Bente Breivik Pettersson til æresmedlem for hennes enorme innsats for idretten, og av forbundstinget ble hun tildelt Norges Håndballforbunds høyeste utmerkelse – Gullknappen – for den fantastiske innsats hun hadde stått for i norsk håndball.

Tapperhet var en fremtredende egenskap hos Bente. At hun omtrent ikke var borte fra møter, eller samlinger og kamper for kvinnelandslaget på tross av helsemessige problemer, forteller sitt. Bente antydte selv at det kanskje nettopp var håndballen som holdt henne i

gang i de aller tyngste stundene. Bente likte å jobbe med ungdom. Som medlem av utviklingskomiteen i håndballforbundet fikk hun

mange spennende saker, og som hun sa, det gjelder om å dra det beste ut av hverandre for å oppnå et godt resultat. De samme utfordringene møtte henne som adjunkt og karriereveileder ved Askim videregående skole hvor hun skulle gi råd til utålmodige elever i deres studievalg. Så sent som i 2008 ga hun i et helhjertet intervju med lokalavisen uttrykk for mange tanker om dette temaet.

Enten det gjaldt engasjementet i jobben eller idretten så var Bente klar i prioriteringen. Familien kom alltid først. For ektemannen Tore Magnus, barna Birgit og Magnus og øvrige familie føles smerten og savnet ved Bentes bortgang spesielt tung.

AAGE DANIELSEN
redaksjonen@smaalenene.no